

Ławica

Aleka Polis, Łukasz Trzciński

Dokumentacja złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 61. Międzynarodowej Wystawie Sztuki
w Wenecji w 2026 r. (fragment)

godło: fgyz176

PROJEKT WYSTAWY W PAWILONIE POLSKIM NA 61. MIĘDZYNARODOWEJ WYSTAWIE SZTUKI
W WENECJI W 2026 ROKU

ŁAWICA

artystka: Aleka Polis

koncepcja wystawy:

ŁAWICA Aleki Polis - to seria grupowych, dokamerowych działań choreograficznych, dla których punkt odniesienia stanowią lekceważone przez człowieka a funkcjonujące z powodzeniem w przyrodzie niehumanitarne – niehierarchiczne konstrukty społeczne. Bada dynamikę grupowych relacji, procesy kształtowania się i odkształcania hierarchii, wzajemnego oddziaływania jednostek i sposoby funkcjonowania zbiorowości. Ławica to jednocześnie archeologia społeczno-afektywna ukierunkowana na przeszłe i przyszłe relacje społeczne oraz struktury organizacyjne.

Startowa odsłona w 2023 r. zrealizowana przez artystkę we współpracy z Domem Utopii – Międzynarodowym Centrum Empatii dedykowana była głównie dysfunkcjom społecznym: łącznikami zaangażowanych osób stały się m.in. trauma wojenna, choroby psychiczne, niepełnosprawności intelektualne, zaproszone zostały również osoby zajmujące się tematycznie dynamiką grupowości – tańcem oraz choreografią.

Kilkugodzinne sesje rejestrowane były za pośrednictwem kamery umieszczonej nad performującymi osobami dokumentując wspólne ruchowe poszukiwania, które w wymiarze praktycznym przyjęły formę warsztatowych sesji edukacyjno-terapeutycznych.

Rozwinięcie projektu, poprzedzające prezentację w Pawilonie Polonia zakłada realizację utrzymanych w tożsamer wobec pierwotnych działań, konwencji serii warsztatów choreograficznych angażujących zróżnicowane grupy zawodowe i społeczne, m.in.: animatorów kultury, pracowników korporacji, ekonomistów, urzędników, polityków, osoby migranckie, aktywistów jak również kadry kultury czy biznesu jak i samych artystów.

W finałowej sesji wezmą udział osoby reprezentujące wszystkie wcześniej uczestniczące grupy jak również nowo zainteresowane, natomiast nie posiadające dotąd wspólnego łącznika z pozostałymi.

Rejestracje zapisów wizualnych poszczególnych sesji w formie wielokanałowej projekcji zaprezentowane zostaną na otaczających osoby widzowskie wielkoformatowych, półtransparentnych ekranach, nieznacznie lewitujących nad podłogą, przyjmujących formę eliptycznej panoramy sferycznej - materiałowej membrany tworzącej w przestrzeni Pawilonu Polonia rodzaj waginy zagarniającej do środka osoby widzowskie, które na czas zwiedzania same tworzyć będą kolejne ławice.

Doświadczenie "współ-ławicowania" przez osoby zwiedzające poprzedzone zostanie krótką instrukcją dystrybuowaną przy wejściu, by udział w wystawie nie ograniczał się do jej percepcji a stał się świadomą formą uczestniczenia w zbiorowości i jej współkształtowania. "Przesmyki bezpieczeństwa" pomiędzy ekranami gwarantować będą możliwość opuszczenia ławicy w dowolnym momencie. W latach 80. ubiegłego wieku Craig Reynolds badając zjawiska niehierarchicznej organizacji zachowań, opracował algorytm stada, w którym określił zasady podobne do tych, które działają w ławicach: dopasowuj prędkość i kierunek lotu do sąsiadów, staraj się być w środku grupy, zachowaj bezpieczną odległość od pozostałych, unikaj przeszkód, możesz opuścić stado, gdy potrzebujesz.

Wizualno-performatywnej instalacji towarzyszyć będzie publikacja problemowa poszerzająca pole refleksji dedykowanej niehierarchicznym formom wspólnotowości. Materiał wizualny stanowić będą stopklatki ze stanowiących treść wystawy filmowych rejestracji morfujących dynamik poszczególnych ławic, kształtowania się i odkształcania zbiorowości, momentów niepewności stada jak i konstytuujących je jednostek.

Dotychczas zaplanowane teksty problemowe zapewniające dialogiczne wobec siebie przestrzenie problemowe, wraz z artystką i osobą kuratorską opracują m.in.: dr Łucja Iwanczewska – Katedra Performatyki UJ, mariia Lemperk – artystka, dr hab. Zofia Łapniewska - Zakład Ekonomii i Innowacji UJ, Łukasz Surowiec – artysta, dr n. med. Cezary Żechowski.

EXHIBITION PROJECT AT THE POLISH PAVILION AT THE 61ST INTERNATIONAL ART EXHIBITION
IN VENICE IN 2026

ŁAWICA (SHOAL)

Artist: Aleka Polis

Exhibition Concept:

Aleka Polis' ŁAWICA is a series of group, camera-based choreographic performances that take as their point of reference non-hierarchical social constructs, neglected by humans but functioning successfully in non-human nature. It explores the dynamics of group relationships, the processes of shaping and distorting hierarchies, the mutual influence of individuals, and the ways in which communities function. At the same time, Ławica operates a socio-affective archaeology focused on past and future social relations and organizational structures.

The initial phase in 2023, realized in collaboration with the Utopia Home – International Center for Empathy, was primarily dedicated to social dysfunctions: the connecting factors for the individuals involved included, among others: war trauma, mental illness, intellectual disabilities as well as people dealing with the themes of group dynamics – dance and choreography – were also invited.

The several-hour sessions were recorded by a camera placed above the performing individuals, documenting the joint movement explorations, which in the practical dimension took the form of educational and therapeutic workshop sessions.

The project's development, preceding the presentation at the 'Polonia' Pavilion, involves a series of choreographic workshops, following the same conventions as the initial activities, engaging diverse professional and social groups, including cultural animators, corporate employees, economists, civil servants, politicians, migrants, activists, cultural and business professionals, and artists themselves. The final session will include participants representing

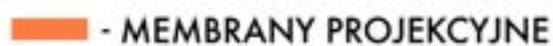
all previously participating groups, as well as newly interested individuals who have not yet had a common connection with the others.

Visual recordings of individual sessions in the form of a multi-channel projection will be presented on large-format, semi-transparent screens surrounding the viewers, slightly levitating above the floor, taking the form of an elliptical spherical panorama - a fabric membrane creating a kind of vagina in the space of the 'Polonia' Pavilion, drawing the viewers inside, who will themselves create subsequent shoals for the duration of the visit.

Visitors' experience of "co-shoaling" will be preceded by a brief instruction distributed at the entrance, ensuring that participation in the exhibition is not limited to perception but rather becomes a conscious form of participation in and co-shaping the collective. "Safety passages" between the screens will guarantee the ability to leave the herd at any time. In the 1980s, while researching the phenomena of non-hierarchical behavioral organization, Craig Reynolds developed a herd algorithm, which defined rules similar to those operating in herds: match your flight speed and direction to your neighbors, try to stay in the center of the group, maintain a safe distance from others, avoid obstacles, and feel free to leave the herd when necessary.

The visual-performative installation will be accompanied by a thematic publication expanding the field of reflection dedicated to non-hierarchical forms of community. The visual material will consist of stills from the exhibition's film recordings of the morphing dynamics of individual schools, the formation and deformation of collective bodies, and moments of uncertainty within the herd and its constituent individuals.

The thematic writings planned so far, providing dialogical problem spaces, will be developed together with the artist and the curator by, among others: dr Łucja Iwanczewska – Department of Performance Studies of the Jagiellonian University, maria Lemperk – artist, dr hab. Zofia Łapniewska – Department of Economics and Innovation of the Jagiellonian University, Łukasz Surowiec – artist, dr n. med. Cezary Żechowski.

3

